

Necessitem partits menys forts i polítics més lliures

Els efectes de la corrupció són molt greus. Aquesta mina la confiança en les institucions, però també, i això és encara pitjor, afecta els valors democràtics que cauen sota sospita per inoperants o per prescindibles. I així és el sistema sencer que es deslegitima als ulls d'uns ciutadans que comencen a no fiar-se de res ni de ningú, que s'acostumen a sospitar de tot. La corrupció és, per això, un terrible càncer social que rosegua les societats on s'instal·la.

Els efectes de la corrupció són molt greus. Aquesta mina la confiança en les institucions, però també, i això és encara pitjor, afecta els valors democràtics que cauen sota sospita per inoperants o per prescindibles. I així és el sistema sencer que es deslegitima als ulls d'uns ciutadans que comencen a no fiar-se de res ni de ningú, que s'acostumen a sospitar de tot. La corrupció és, per això, un terrible càncer social que rosegua les societats on s'instal·la. Després de la vergonyosa desfilada del cas Gürtel, després del Palma Arena, després del cas Millet, ahir vam tenir una altra sotragada, i de les fortes. Persones importants, en pes o en trajectòria, tant del PSC com de CiU, van ser detingudes i acusades de pertànyer a una trama corrupta. Desconfie per sistema de Garzón, de manera que preferesc esperar el final de tot això, no fóra cas que ens trobarem davant l'enèsima operació sense substància i megalòmana d'aquest personatge singular. Però reconec, alhora, que fins i tot desconfiant crec que ningú de nosaltres, avui, no se sent a pler ni còmode al país on vivim (jo em sent habitant d'un país que avui s'ha alçat del llit tocat, dubitatiu i trist). No és cap consol, emperò, que aquest afer siga difícil d'utilitzar políticament per cap dels grans partits, perquè tots dos hi són ficats. Ni ho és que ara ens expliquen que això de Santa Coloma es veia venir. Com tampoc no ho és que Prenafeta o Alavedra faça dinou o dotze anys que no intervenen en la política activa. Fins i tot amb la presumpció d'innocència al davant la sotragada és de les que fan època, de les que marquen un abans i un després. I és això que m'interessa: voldria saber quin és el després que ens espera. I ho voldria saber perquè estic convençut que ens posaríem d'acord ràpidament en les receptes per a evitar que passen coses com les que hem vist aquests darrers mesos. Parle de llistes electorals obertes, que són imprescindibles per a evitar l'anquilosament de les direccions dels partits i de les institucions. Parle d'un sistema transparent de finançament dels partits, que ningú no puga discutir i en què les despeses siguen no solament auditable sinó públiques i de fàcil accés. Parle de controls públics realment independents, que no reproduesquen en petit el parlament i la seua dinàmica. Parle, també, de la dissolució de l'Audiència Nacional espanyola i de les seues arbitrietats, de la necessària recuperació de la credibilitat d'un sistema judicial que és tocat de mort a còpia de tanta i tanta instrumentalització partidista. Parle, en definitiva, d'un model polític en què els partits siguen menys forts i els polítics, més lliures, més decidits, més responsables individualment.

28 octubre 2009

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)